De B&B van Willemijn de Lint is bijna klaar. „Het is een totale tegenhanger van de bestaande veilige grijze, olijfgroene of beige hotelkamers geworden, waarin ik al het 'aantrekkelijks' van pop culture, de kermis, de wallen en de consumptiemaatschappij in het absurde heb getrokken."schrijft ze de redactie. Het resultaat laat zich nauwelijks vertellen in tekst. Daarom hebben we veel foto's en een videoverslag toegevoegd.

Alleen het bed heeft iets gewoons

Marit van Esch kruipt voor een video voor deze krant onder de fontein in bad met Willemijn de Lint.

FOTO'S: UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

De stopcontacten zijn beige.

Max Sipkes

Haarlem * Het is een appartement, en ook weer niet. Het is een B&B, en ook weer niet. Het is een therapieruimte, en ook weer niet. Wilemijn de Lint, die het bedacht en maakte, noemt het een kunstwerk.

Op het eerste gezicht is aan de benedenwoning aan de Gedempte Raamgracht 12 zwart in Haarlem niets bijzonders te ontdekken. Een grijs rolgordijn verhult wat er binnen is. De voordeur is om de hoek en pas als die open gaat schittert ongeveer alles je tegemoet.

Ze kocht de woning, een heel nette, twee jaar geleden. Tot afgrijzen van haar buurvrouw, een makelaar, sloopte ze er alles uit. De buurvrouw vond dat zonde maar Willemijn wist het zeker. Van beroep is ze illustrator, en ontwerpt vooral verpakkingen. Op de lopende band van de supermarktkassa schuift zo ongeveer haar halve portfolio voorbij. Ze verdient er goed mee maar uitdagend is dat werk ook weer niet. Meerwaarde zocht ze in de benedenwoning.

Haar vrije werk laat zich kenmerken als popart. Analoog aan een kunststroming uit het midden van de vorige eeuw. Figuratief, brutaal, speels, vervreemdend en uitdagend zijn trefwoorden die daarbij horen. Als de voordeur opent worden de pupillen met al die elementen geconfronteerd.

Wie het kan opbrengen om de ogen van de glitterende vloer af te houden staat gelijk oog in oog met de beoogde plek van het bed. Dat staat er nog niet maar de achterwand is klaar en toont groots, met de woorden 'Holy Fuck' de mogelijkheden van een verblijf.

Over wat ze heeft gemaakt is Willemijn de Lint niet heel erg duidelijk. Ze wil het geen B&B noemen. B&B's zijn sinds enige tijd aan tal van regels onderhevig. Maar toen ze het pand betrok speelde dat helemaal niet. Regelgeving is ook niet bepaald iets waar De Lint zich al te druk over maakt. „Ik maakte de coolste en heetste kunstervaring die je maar kunt wensen", schrijft ze in het Engels op haar site sinsuite.nl.

Vanaf het eerste moment bedacht ze dat haar suite een kunstervaring moest worden waar geliefden de nacht kunnen doorbrengen. „Niet per se om te slapen", lacht ze. „Want slapen kan je misschien beter thuis doen. Of als je dood bent."

Gaandeweg zag ze meer mogelijkheden voor haar nering. „Het is misschien wel de allergezelligste plek om vreemd te gaan of aan de huwelijkscrisis een fijne wending te geven." Aan de muur in de slaapkamer prijkt een overweldigende grote afbeelding van een streng kijkende vrouw met een pistool in haar hand.

Na de slaapkamer komt de natte ruimte in beeld. Een jacuzzi en een douche zijn bekleed met een immens mozaïek. De vormen maakte ze met epoxyhars. Want alles in de ruimtes is met bergen kunsthars en siliconen gemaakt. Dat geldt ook voor vele tientallen details. Ze wijst in het keukentje naar boven. Het zijn op het oog versgebakken donuts die de bar verlichten.

Het aanrechtblad er onder is nog niet klaar. Ook daarvoor is een heleboel doorzichtig epoxyhars nodig maar dat wordt heel binnenkort aangebracht. Met Pinksteren hoopt ze echt alles af te hebben, want dan houdt ze open huis. Ieder die benieuwd is wat ze de afgelopen jaren achter het grijze rolgordijn heeft uitgespookt is dan welkom om het resultaat te zien.

Zie videoverslag op de website van deze krant

Het bed is er nog niet.

Ook de verlichting van het plafond in het toilet is met de hand gemaakt.

De deurkruk roept allerlei associaties op.

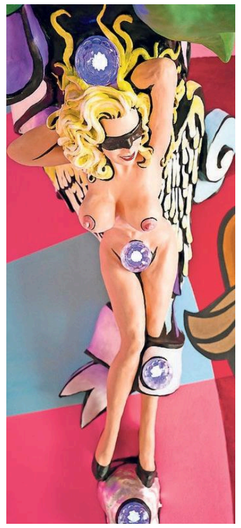

Een van de vele details.

De deur naar buiten.

De knuffelmuur.

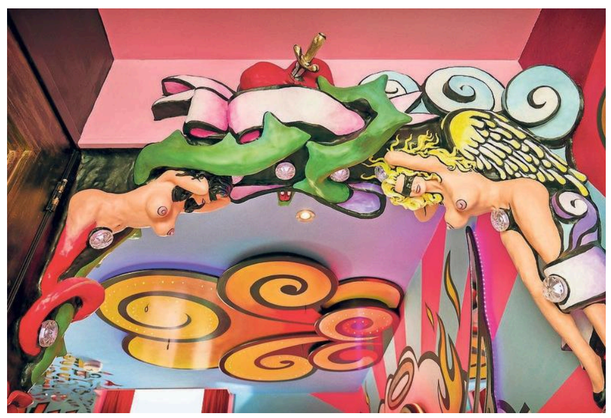

Doorgang van slaapkamer naar badkamer.